

FUR (1) *sb m*

A pl fury.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: Złodziejstwo, kradzież, grabież [fur – złodziej Mącz 141a, Calep; furtum – złodziejstwo Mącz 141a, Calep; – kradzież Mącz 403c; kradzież, kradnienie, złodziejstwo – furtum Cn]:

Zwrot: »broić fury«: Trąb/ bębnow/ y ludzi krzyk/ konie rzą/ drżą mury/ Drudzy obicie rzeżąc dziwne broią fury. Ciżbá ludu ze wszzech łtron/ ze y dáchy łamią/ Drugi nálazł w kiefieni rękę cudzą tanią. StryjWjaz C3v.

Synonimy: kradzież, złodziejstwo.

KK